

РЕШЕНИЕ

№ 33844

гр. София, 30.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **5845** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Образувано е по жалба на „ДИМА - СТИЛ ФЕШЪН“ ООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление С.,[жк], ул.,„26-та" №19, представлявано от управителя М. Й. К., срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221924002564-091-001/05.02.2025г., издаден от Г. М. В.-Н.-орган, възложил ревизията и Р. Т. З.-ръководител на ревизията, органи по приходите при ТД на НАП-С., в частта, потвърдена с Решение №432/28.04.2025г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДДОДОП)–С. при ЦУ на НАП.

С оспорения РА на жалбоподателя са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит.

Жалбоподателят поддържа, че РА в потвърдената му част е незаконосъобразен. Изтъква доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на мотиви и неизясняване на релевантни факти. По същество твърди, че доставките са реално осъществени, което се доказвало от събраните по делото писмени доказателства и заключението на съдебно-икономическата експертиза. Моли съда да отмени оспорения акт и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът, Директорът на ДДОП [населено място], чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Поддържа изцяло мотивите, изложени в РА и потвърждаващото го решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221924002564-020-001/28.05.2024г., връчена на 12.06.2024г. по електронен път, издадена от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022г. на директора на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ДИМА-СТИЛ ФЕШЪН“ ООД за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.05.2023г. до 31.03.2024г.

Със заповед за изменение на заповеди за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221924002564-020-002/07.08.2024г., ЗИЗВР №Р-22221924002564-020-003/04.09.2024г. и ЗИЗВР №Р-22221924002564-020-004 от 07.10.2024г., срокът за приключване на ревизията е продължен до 11.11.2024г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221924002564-092-001/06.12.2024г., връчен на 10.12.2024 г. по електронен път. На основание чл.117, ал.5 от ДОПК е подадено писмено възражение с вх.№Р-22221924002564-ВЗР-001-И/24.01.2025г., което е преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА№Р-22221924002564-091-001/05.02.2025г., връчен на 08.02.2025г. по електронен път. Установени са допълнително задължения за ДДС, в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 136209,13лв. На основание и по реда на чл.175 от ДОПК във връзка с чл.1 от Закона за лихвите върху данъци такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 22809,17лв.

С Решение №432/28.04.2025г. на Директора на ДОДОП [населено място], РА е изменен, като е отменена частта относно отказан данъчен кредит по доставки от „Маер Стил“ ЕООД, „Сибо Лан“ ЕООД, „Сампай Груп“ ЕООД, „Крамер Милк“ ЕООД и „Ротана 69“ ЕООД и е потвърден в частта на РА, с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от: „Млечен Дол“ ЕООД в размер на 40479,02лв. за данъчни периоди м. 07.2023г., м. 09.2023г. и м. 12.2023г., „Нюуан“ ЕООД в размер на 15772,80лв. за данъчен период м.11.2023г. и „Отп Лизинг“ ЕООД в размер на 3767,78 лв. за данъчни периоди от м. 05.2023г. до м. 03.2024г. които констатации са предмет на настоящия съдебен контрол.

В хода на производството пред АССГ по настоящото дело са приети основно и допълнително заключения на съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), приети и неоспорени от страните. От същите се установява, че съгласно предоставените Справки декларации за данък добавена стойност и дневници за покупки и продажби за данъчните периоди от м.05.2023г. до м.03.2024г., „ДИМА СТИЛ ФЕШЪН“ ООД е спазило изискванията на чл.123 от ЗДДС относно счетоводната отчетност. Заведени са задължителните регистри по ЗДДС, дневник за покупки и дневник за продажбите, съгласно изискванията на чл.124 от ЗДДС и чл.113 от ППЗДДС.

Счетоводството на „ДИМА СТИЛ ФЕШЪН“ ООД през 2023г. и 2024г., е водено редовно и законосъобразно. Процесните фактури са включени в дневниците за покупки на „ДИМА СТИЛ ФЕШЪН“ ООД, ТД на НАП, ОТП Лизинг ЕООД, ЕВОКСИС ЕООД, МЛЕЧЕН ДОЛ ЕООД и НЮУАН ЕООД. към доставчици ОТП Лизинг ЕООД, ЕВОКСИС ЕООД и НЮУАН ЕООД са извършени плащания по всички процесни фактури. От доставчик МЛЕЧЕН ДОЛ ЕООД, има данни в счетоводните регистри на същия, за извършено плащане в размер на 19 300,00 лева на 29.06.2023г. в Отчет по сметка № 47 от Ю. България АД, като същото е отразено в Аналитичен регистър на клиент „ДИМА СТИЛ ФЕШЪН“ ООД. Освен това, е отразено плащане в размер на 173 974,10 лева по Протокол за спогодба от 31.08.2023г., като същото е отразено в Аналитичен регистър на клиент „ДИМА СТИЛ ФЕШЪН“ ООД. Съгласно предоставените счетоводни справки от „ДИМА СТИЛ ФЕШЪН“ ООД, процесните фактури са намерили следното отражение в счетоводните регистри на жалбоподателя, както следва:

- Процесните стоки - обувки, предмет на процесните фактури издадени от МЛЕЧЕН ДОЛ ЕООД, са заведени по сметка 3041 - Стоки обувки.
- Активът по процесните фактури издадени от предмет на ОТП Лизинг ЕООД, е предмет на оперативен лизинг и съгласно действащото законодателство, счетоводното му отчитане е по сметки от гр.60. В счетоводните регистри на жалбоподателя месените наемни вноски са отразени по сметка 60205 - Вноска по договор за лизинг.
- Магазинното обзавеждане по процесната фактура издадена от ЕВОКСИС ЕООД, е заведено като актив по сметка 208 - ДМА Номер: 12 Магазинно обзавеждане.
- Получената рекламна услуга по процесната фактура издадена от НЮУАН ЕООД, е отчетена в счетоводните регистри на жалбоподателя по сметка 6024 - Услуги по договор. Последваща реализация на доставките по които е отказано право на данъчен кредит от доставчиците ОТП Лизинг ЕООД, ЕВОКСИС ЕООД, НЮУАН ЕООД, няма, тъй като същите са доставки свързани с икономическата дейност на дружеството, като същите са намерили отражение по посочените по-горе счетоводни сметки. Съобразно допълнителното заключение на ССЕ, На база предоставения от „Дима стил фешън“ ЕООД стокос поток, е налице последваща реализация на стоките, доставени по фактурите, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит, с издател Млечен дол ЕООД.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

При извършване на задължителната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок.

Съдът намира, че оспореният /РА/ Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.118, ал.2 от ДОПК във връзка с чл.7, ал.1, т.4 от ЗНАП и чл.119, ал.2 от ДОПК. Заповедите в хода на производството са издадени от оправомощени лице. Компетентността на органа, подписал заповедите и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена.

Спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения, такива които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл.120, ал.2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл.120, ал.2 от ДОПК, представляват мотиви и на РА. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно установените задължения за данък по Закона за данък върху добавената стойност и определените лихви за забава.

Съдът не споделя заявеното в жалбата за липса на мотиви в РА, като този свой извод съдът съобрази с Тълкувателно решение №5/2015г. на ВАС, съгласно което ревизионният акт трябва да съдържа собствени мотиви, като ревизионният доклад има подготвителен и доказателствен характер, като неговите констатации само допълват, но не заместват мотивите на крайния акт. Според настоящият състав Ревизионният акт съдържа обособена мотивировъчна част, в която органът по приходите е изложил своите крайни фактически и правни изводи, и е отговорил на възраженията по РД и е обосновал всяко отклонение от констатациите в доклада. Ревизионният

акт съдържа ясни и конкретни фактически и правни основания за установените задължения.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК.

Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен

По отношение на материалната законосъобразност на РА е съображения на съда са следните:

Относно доставките от „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД:

Отказът на данъчен кредит е мотивиран с липса на доказателства за реално предаване на стоките (обувки). Съдът не споделя този извод. По делото са налични писмени доказателства установяващи, че на 08.09 и 10.02.2023г. в склад на предходния доставчик „МЛЕЧЕН ДОЛ" ЕООД от органи по приходите в ГД „Фискален контрол" на НАП е физически е изброена наличната стока, която впоследствие е преместена в склад на [улица] [населено място], където са преместени 1967 кашона, съдържащи 16687 чифта мъжки, дамски и детски обувки. Предходен доставчик на „МЛЕЧЕН ДОЛ" ЕООД е „КРАМЕР МИЛК“ ЕООД за когото също е доказано, че е разполагал със съответните стоки. В оспорения РА и потвърждаващото го решение изрично се признава, че прекият доставчик на жалбоподателя е разполагал със складово помещение, в което са се съхранявали продаваните от него стоки, в т.ч. и обувки. При извършената инвентаризация, въпреки установените липси, са преброени значителни количества обувки, поради което не може да се приеме, че този доставчик не е разполагал с процесните стоки, които да продаде на жалбоподателя. Следователно изводът за невъзможност да се установи реалното съществуване на стоките-предмет на доставката, е необоснован. Както бе посочено по-горе, от заключенията на основната и допълнителна ССЕ се установява безспорно, че стоките - предмет на процесните фактури, са заприходени в счетоводството на жалбоподателя и впоследствие са изцяло реализирани (продадени) чрез неговата търговска мрежа.

Съгласно трайната съдебна практика, последващата реализация на стоките е убедително косвено доказателство за реалността на предходната доставка. При наличие на такова доказателство, подкрепено с първични счетоводни документи (фактури, протоколи), тежестта на доказване се измества върху приходния орган, който следва да установи, че получателят е знаел или е бил длъжен да знае, че участва в данъчна измама (Решения на СЕС по съединени дела С-80/11 и С-142/11). В случая ответникът не ангажира доказателства в тази насока. Изводите за липса на кадрова и материална обезпеченост у доставчика не са достатъчни, за да се отрече реалността на доставката, щом е доказано фактическото получаване и разпореждане със стоките от страна на жалбоподателя.

Поради изложеното, отказът за признаване на право на данъчен кредит по доставките от „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД е материално незаконосъобразен.

Относно доставката от „НЮУАН“ ЕООД с предмет на доставката рекламна услуга съдът счита че отказът на данъчен кредит по тази доставка е законосъобразен. Материалноправните предпоставки за признаване на данъчен кредит са реално осъществена доставка на услуга по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, а не само да е документално оформена, и връзка с икономическата дейност на получателя или по точно получената услуга трябва да се използва за целите на извършвани от регистрираното лице облагаеми доставки.

Съдът счита, че представените от жалбоподателя писмени доказателства за доказване на

реалността на доставката - договор, приемо-предавателен протокол, банково плащане и счетоводно записване са с твърде общо съдържание и от тях не може да се установи какви конкретни действия са извършени, какъв е бил материалният резултат (каталог, брошура), как е бил разпространен и каква е връзката му с дейността на жалбоподателя.

Липсват доказателства за направени разходи, калкулация на цената или други обективни данни за реалното изпълнение. В тази връзка съдът съобрази формираната съдебна практика в насока, че по отношение на рекламните услуги, за доказване на тяхната реалност се изисква представянето на конкретни и убедителни доказателства, а не само формални документи./ В този см. Решение № 5493 от 29.09.2021г. по адм.д. 1666/2021г. на Административен съд - София-град.

Отказът относно доставките от „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД е основан на разпоредбата на чл.70, ал.1, т.4 от ЗДДС, като приходният орган е приел, че не са представени доказателства (пътни листове) за използването на лекия автомобил изцяло за независимата икономическа дейност на дружеството. Жалбоподателят твърди, че автомобилът се използва от управителя за служебни пътувания, включително до международни модни изложения в Италия, което пряко било свързано с предмета на дейност на дружеството-търговия с обувки.

Правото на пълен данъчен кредит за лек автомобил на лизинг е възможно, но е подчинено на изключително строги изисквания за доказване. За уважаването му е необходимо да е налице непротиворечива и пълна документална обосновааност, която да докаже, че автомобилът се използва единствено и само за извършването на облагаеми доставки в рамките на независимата икономическа дейност, попадаща в изключенията на чл.70, ал. 2 от ЗДДС.

По делото не се представиха документи, които да обосновават да бъде признато правото на пълен данъчен кредит, данъчно задълженото лице. Заявеното, че автомобила е ползван за пътувания в чужбина не представлява съвкупност от доказателства, които да създадат пълно убеждение у съда за изцяло стопанско ползване. Не са представени документи за счетоводно отчитане на автомобила като актив, свързан с дейността, фактури за гориво и поддръжка, както и пътните листове, които да кореспондират с евентуални фактури за закупено гориво. Не са налице пътни листове с подробно описани маршрути, заповеди за командировка.

Съдът намира, че макар естеството на дейността на дружеството и длъжността на ползвателя (управител) правят твърденията за използване на автомобила за стопански цели достоверни, то твърденията следва да бъдат подкрепени с писмени доказателства. В случая, използването на автомобила за пътувания до бизнес партньори и изложения е пряко свързано с осъществяването на облагаеми доставки но това твърдение не е подкрепено с други доказателства. Поради това, отказът на данъчен кредит по тези доставки е законосъобразен.

В заключение, съдът намира, че жалбата срещу оспорения РА е основателна в частта относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 40479,02 лв. по доставки от „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД, ведно със съответните лихви, поради което същият следва да бъде отменен в тази част. В останалата част, същата е неоснователна.

С оглед изхода на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК, вр. чл. 143 от АПК, страните имат право на разноси съразмерно на уважената, съответно отхвърлената част от жалбата.

Общият размер на оспорения с жалбата данъчен кредит е 60019,60лв. (40 479,02 + 15 772,80 + 3 767,78).

Уважената част от жалбата е за сума в размер на 40 479,02 лв., което представлява приблизително 67,44% от общия оспорен материален интерес.

Жалбоподателят е направил разноси в общ размер на 4002 евро, от които - държавна такса,

-25.56 евро, депозит за вещо лице-509.03 евро и адвокатско възнаграждение-3466.56 евро.

Следователно, в негова полза следва да се присъдят разноски в размер на 2699 евро (4002 x 67,44%).

Ответникът има право на юрисконсултско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от жалбата (32.56%), което принципно възлиза на 1270 евро.

Съдът намира, че при пълно отхвърляне на жалбата, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 1000 евро. За да определи така посочения размер, съдът съобрази приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С - 438/22 на Съда на ЕС, в което са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред. СЕС в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по - ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 ДФЕС /ограничение на конкуренцията/, поради което националният съд може да откаже да приложи националното законодателство. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредбата минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела С - 427/16 и С - 428/16 – т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 ДФЕС.

Съдът намира, от една страна, че производството не се отличава с особена фактическа и правна сложност на делото, а от друга, че производството се е развило в повече от три съдебни заседания, като представителят на ответника е проявил процесуална активност, изразявал е становища, представил е писмени бележки.

Предвид на изложеното, размерът на юрисконсултско възнаграждение за сумата от 415 евро, макар и изчислен като процент, съобразно изхода на правния спор /1000 x 32.56%/, от възнаграждение, определено под минимума по наредбата, се явява справедлив и съобразен с обстоятелствата по конкретното дело.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София-град, XVIII състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221924002564-091-001/05.02.2025г., изменен с Решение №432/28.04.2025г. на Директора на ОДОП– С., в частта, с която на „ДИМА - СТИЛ ФЕШЪН“ ООД,[ЕИК] е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 40479,02лв. по доставки от „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД, ведно със съответните лихви, като незаконосъобразен.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДИМА - СТИЛ ФЕШЪН“ ООД,[ЕИК] в останалата част, с която се оспорва Ревизионен акт № Р-22221924002564-091-001/05.02.2025 г. в частта за отказано право на данъчен кредит в размер на 15772,80лв., ведно със съответните лихви по доставка от „НЮУАН“ ЕООД и по доставки от „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД в размер на 3767,78лв., ведно със съответните лихви.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. да заплати на „ДИМА - СТИЛ ФЕШЪН“ ООД,[ЕИК], сумата от 2699 евро (две хиляди шестстотин деветдесет и девет евро), представляваща направени по делото разноски

ОСЪЖДА „ДИМА - СТИЛ ФЕШЪН“ ООД,[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. сумата от 415 евро-(четиристотин и петнадесет евро), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: